

فرهنگی

سیما درفشان

آفتاب آمد دل آفتاب

عکس: صهدی رضایی شهر

علامه بحر العلوم به سامرا می‌رفت. در راه به مسئله گریه بر امام حسین[ؑ] که باعث آمرزش گناهان می‌شود، فکر می‌کرد. عربی بر مرکبی سوار، مقابلش رسید. سلام کرد و پرسید: «جناب سید شمارادر حال تفکر می‌بینم، اگر مسئله علمی است بفرمایید، شاید من هم چیزی بگویم».

بحر العلوم عرض کرد: «در این فکر بودم که چگونه می‌شود حق تعالیٰ چنین ثوابی به زائران و گریه کنندگان حضرت سید الشهدا بدهد؟ مانند آنکه هر قدمی که زائر برمهی دارد، ثواب یک حج و یک عمره در نامه عملش نوشته می‌شود و برای یک قصره اشک وی، تمام گناهان صغیره و کبیره اش آمرزیده می‌شود».

آن سوار عرب فرمود: «تعجب مکن! مثالی می‌آورم تا مشکلت حل شود: سلطانی در شکارگاه از همراهانش دور افتاده بود. در آن بیابان وارد خیمه‌ای شد و پیر زالی را با پرسش در گوشة خیمه دید. آنان بزی داشتند که زندگیشان از شیر آن بز تأمین می‌شد و غیر از آن چیز دیگری نداشتند. آن پیر زال بزرگ از سلطان ذبح کرد و طعامی حاضر کرد. او سلطان رانمی‌شناخت و تنها در جهت اکرام مهمان این عمل را النجام داد. سلطان شب را آنجاماند و روز بعد در دیوار عمومی واقعه دیشب خود را نقل کرد و گفت: حال در عوض این محبت به این پیر زال و پرسش. چه دهم تا تلافی خوبی آنها را کرده باشم؟»

یکی از وزراء صد گوسفند را پیشنهاد کرد، وزیر دیگر همراه با پرداخت صد گوسفند صد اشرفی رانیز مطرح کرد، دیگری گفت: «فلان مزروعه و...»

سلطان کمی اندیشید و پاسخ داد: «نه هر چه بدhem کم است. اگر سلطنت و تاج و تخت را بدhem، تازه مكافات به مثل کرده‌am؛ چرا که آنها هر چه داشتند به من دادند».

آری حضرت سید الشهدا[ؑ] نیز هر چه داشت از مال و اهل و عیال همه را در راه خناداد. حال اگر خدلوند بر زائر و گریه کنندگان آن حضرت چنین اجر و پاداشی در نظر گرفته است، تعجبی ندارد. سوار عرب این جملات را ادا کرد، آنگاه از نظر سید بحر العلوم غائب شد.^۱

ثواب گریه بر سید الشهداء

۱. کسی که بر مصیبیت سید الشهداء[ؑ] گریه کند تا اشک بر صورت شن جاری شود، خداوند او را در غرفهایی از بهشت جای می دهد که همیشه در آنجا ساکن باشد.^۱
۲. هر کس بر مصائب ائمه گریه کند، روز قیامت بالله در درجه آنان خواهد بود.^۲
۳. هر کس ذکر مصائب ائمه گریه کند و گریه کند و بگیراند، روزی که چشمها گریان است، چشمش گریان نخواهد بود.^۳
۴. کسی که متذکر مصائب اهل بیت[ؑ] شود و خودش گریه کند یا کسی را بگیراند، اگرچه اشک او به اندازه بال مگرسی باشد، خداوند گناهاتش را می آمرزد، اگرچه به اندازه کنهای دریا باشد.^۴
۵. جایگاه همیشگی گریه کننده بهشت است.^۵
۶. سید الشهداء[ؑ] برای گریه کننده، از خداوند طلب آمرزش می کند.^۶
۷. رسول خدا (ص) و علی مرتضی[ؑ] و امام حسن مجتبی[ؑ] برای گریه کننده بر آن حضرت استغفار می کنند.^۷
۸. گریه بر سید الشهداء[ؑ] گناهان بزرگ را محو می کنند.^۸
۹. کسی که روز عاشورا را روز گریه مصیب و حزن قرار دهد، خداوند روز قیامت را روز فرج و شادی او قرار داده و چشم او را بر اهل بیت[ؑ] در بهشت می گشاید.^۹
۱۰. گریه بر آلمه به حدی که چشمان پر از اشک شود، باعث می شود آن صورت بر آتش جهنم حرام شود.^{۱۰}
۱۱. گریه بر سید الشهداء[ؑ] سبب آمرزش تمامی گناهان کوچک و بزرگ است.^{۱۱}
۱۲. ثواب گریه بر امام حسن[ؑ] از کترت اندازه معینی ندارد.^{۱۲}
۱۳. هر کس از مصائب اهل بیت خاصه امام حسن[ؑ] یک تا صد نفر را بگیراند، جزای او بهشت است.^{۱۳}
۱۴. کسی که تباکی کند و ظاهر خود را مثل کسی که گریه می کند نشان دهد، پاداش او بهشت است.^{۱۴}
۱۵. ثواب گریه کننده سر آن حضرت با خداست و خداوند به کمتر از بهشت برای او راضی نمی شود.^{۱۵}
۱۶. گریه کننده امام حسن[ؑ] شمول دعای امام صادق[ؑ] می شود که فرمودند: خداوند این اشکهار را حمت کند.^{۱۶}
۱۷. گریه کننده بر حسن بن علی[ؑ] از دوستداران اهل بیت به شمار می رود.^{۱۷}
۱۸. گریه کننده امام حسن[ؑ] در ردیف

بر نمی خیزد، مگر مانند روزی که از مادر متولد شده باشد.^{۱۸}

۲۸. گریه کننده حسین بن علی[ؑ] نزد خداوند در روز عاشورا ثواب دو هزار حج عمره و دو هزار غزوه خواهد برد.^{۱۹}

۲۹. امیر المؤمنین فرمود: اجر گریه کننده گان بر حسین، نزد من محفوظ است.^{۲۰}

۳۰. امام حسن مجتبی[ؑ] فرمودند: با گریه کننده گان بر حسین بن علی[ؑ] در رفتان به بهشت همراهی و مصاحبیت می کنم.^{۲۱}

۳۱. امام حسن[ؑ] فرمود: اگر گریه کننده گان بر من پیش از من داخل بهشت نشوند، من پیش از آنها به بهشت نخواهم رفت.^{۲۲}

۳۲. گریه کننده گان بر امام حسن[ؑ] قبل از رفتان به بهشت جامه بهشتی می پوشند و با اسبهای بهشتی وارد بهشت می شوند.^{۲۳}

۳۳. امام صادق[ؑ] گریه کننده بر ابا عبد الله را برادر خوانده خوش خوانده است.^{۲۴}

۳۴. ملاتکه اشکهای گریه کننده گان حسین بن علی[ؑ] را در ظرفهای مخصوصی حفظ می کنند تا در روز قیامت آنها را به صاحبی دهند.^{۲۵}

۳۵. گریه کننده بر سید الشهداء[ؑ] ثواب صد شهید را از آن خود می کند.^{۲۶}

۳۶. پیابر^(ص) دست گریه کننده بر امام حسین[ؑ] را گیرد و داخل بهشت می کند.^{۲۷}

۳۷. زمانی که مردم در حال حسابند، گریه کننده گان و زائران امام حسین[ؑ] در سایه عرش در مجلسی با سید الشهداء هستند.^{۲۸}

۳۸. اصل گریه بر مصائب اهل بیت[ؑ] مخصوصاً امام حسین[ؑ] از طاعات است.^{۲۹}

۳۹. رسول خدا (ص) فرمود: امام حسین[ؑ] از فرای من در روز قیامت با بهترین جامدها، در بهترین مکانها جلوس می کنند، چرا که آنان هرگاه ذکری از ائمه می شنیدند، اشک بر صورت شان جاری می شده است.^{۳۰}

۴۰. اشک بر سید الشهداء[ؑ] آبیاری کردن گلستان معرفت به ساخت مقاس آن حضرت است.^{۳۱}

پیشنهاد

۱. العبقري الحسانی: ج ۱، ص ۱۹۹، ۲۱۷. بحار الانوار: ج ۱۹، ص ۱۰۴. کامل الزیارات: ص ۱۹۹، ۲۲۸-۲۸۹.
۲. بحار الانوار: ج ۲۲، ص ۲۹۲-۲۹۰. الخصائص الحسینی: ص ۲۹۲. کامل الزیارات: ص ۱۲، ۳۱. بخار الانوار: ج ۲۲، ص ۲۷۷. الخصال: ص ۳۳، ۵۵. بخار الانوار: ج ۲۴، ص ۲۹۸. بخار الانوار: ج ۲۴، ص ۲۷. عوالم: ج ۱۷، ص ۳۶، ۵۳۴. بخار الانوار: ج ۲۴، ص ۳۶. بخار الانوار: ج ۲۴، ص ۳۷، ۳۰۵. تاریخ البکاء: ص ۹۸-۹۷. مسند روسان: ج ۱۰، ص ۲۶، ۳۱۸. بخار الانوار: ج ۴، ص ۲۹۲. بخار الانوار: ج ۴، ص ۲۷. مسند روسان: ج ۱۰، ص ۳۱۸. الخصال: ص ۴۸، ۲۰۷. الخصال الحسینی: ص ۳۹، ۷۷. مسند روسان: ج ۱۰، ص ۳۱۸. اشک حسینی: سرمایه شیعه، ص ۴۷.